

Čikāgas Ziņas

Iznāk kopš 1975. gada

Nr. 405

2017. g. maijs

Albert, vai debesīs ir Latvija?

Čikāgas Ziņas iznāk ik mēnesi, bet jūnijs, jūlijs un augusts ir apvienoti vienā izdevumā, arī decembris un janvāris ir apvienoti. Čikāgas Ziņas sūta visiem, no kuriem ir saņemts vismaz \$55.- ziedojums gadā. Tās sūta ar pirmās šķiras pastu, kas nodrošina ātru saņemšanu.

SLUDINĀJUMU LIKMES:

1 lappuse – \$180, 1/2 lappuse – \$90,
mazākais – \$45

ADVERTISING RATES:

\$180 per full page
\$90 per 1/2 page, smallest ad \$45

Čikāgas Ziņu nākamā mēneša izdevumā ieviejamie materiāli (raksti, fotoattēli, sludinājumi, sarīkojumu kalendāra informācija) redakcijā jāsaņem līdz **iepriekšējā mēneša 10. datumam**. Tikai īsi ziņojumi un iepriekš pieteiktie apraksti saņemami ne vēlāk par 15. datumu.

Materiālu sūtīšanas adrese:

e-pasts: <isimanis@comcast.net>
Ināra Sīmane – 4N013 Randall Road
St. Charles, IL 60175-5044,
tālr.: 630-584-5750

Par sludinājuma saturu atbild sludinātājs; par raksta saturu atbild autors. Manuskriptiem jābūt mašīnrakstā ar autora īsto vārdu un adresi. Anonimus rakstus neievieto. Redakcijai ir tiesības rakstus saīsināt. Rakstos izteiktās domas var nesaskanēt ar redakcijas viedokli. Čikāgas Ziņas honorārus nemaksā.

Izdevējs:

Čikāgas latviešu organizāciju apvienība.

Administrators:

Ilmārs Bergmanis
e-pasts: <ilmarbergman@gmail.com>
tālr.: 847-803-0546

Atbildīgā redaktore:

Ārija Bergmane
mob. tālr.: 847-828-9737
e-past: <arijab@comcast.net>

Galvenā redaktore:

Ināra Sīmane
e-pasts: <isimanis@comcast.net>,
4N013 Randall Road, St. Charles, IL 60175
tālr.: 630-584-5750

Kasiere:

Ārija Bergmane
P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824
Ziedojumi, maksājumi par sludinājumiem u.c.
sūtāmi kasierei.

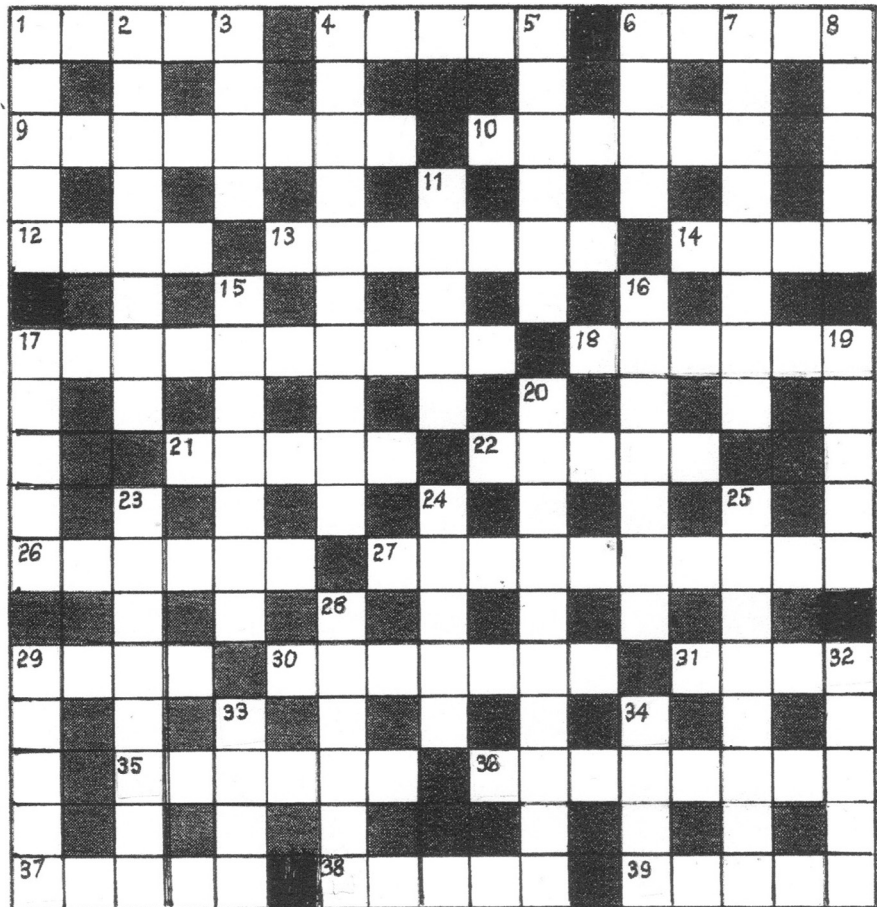
Adrešu maiņu pieteikumi sūtāmi:

Čikāgas Ziņas, P.O. Box 2824
Des Plaines, IL 60017-2824

Vāka foto: Prezidente Vaira Vīķe-Freiberga pasniedz Albertam Legzdīnam Triju Zvaigžņu ordeni Melngalvja namā 2000. gadā.
Valsts prezidenta kancelejas Preses dienests.
Vāku iekārtojais: Mārtiņš Sīmanis

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis Jānis Reveliņš

LĪMENISKI: 1. Kurināmais. 4. Uzraugi. 6. Nelabs gars, velns. 9. Parādnieks. 10. Lēni, mierīgi (mūzikā). 12. Varēt. 13. Latviešu nacionālās valodniecības pamatlicējs (1832-1864) 14. Septembra meitene. 17. Latviešu operdziedātājs – Kavara (1901-1979). 18. Tirdzniecības uzņēmumi. 21. Sarkans vai balts dekoratīvs zieds. 22. Karību reģiona valsts. 26. Spilgts iespaids. 27. Pilsēta Latgalē. 29. Karsta vulkāna izvirduma masa. 30. Izšķirošais. 31. Dzīt bārdus. 35. Faronu zeme. 36. Cirka vingrotājs. 37. Dakteris. 38. Trimdas latviešu dzejnieks (1922-1963). 39. Raidīt.

STATENISKI: 1. Bišu ražojums. 2. Dievturu mēnešraksts. 3. Zema sieviešu balss. 4. Latviešu kaņavīri. 5. Tas, kas viegli sadrūp. 6. Jēzus apustulis. 7. Sarežģīts jautājums. 8. Dienvidkorejas galvaspilsēta. 11. Ziloņu deguni. 15. Laiks pirms Ziemsvētkiem. 16. Baltijas valsts. 17. Pusedārgakmens, kuŗu dabā veido gliemis. 19. Ābolu vīns. 20. Strēlnieku virsnieks – Latvijas kara ministrs (1878-1958). 23. Aizlūguma dziesma par mirušo. 24. Vācu filozofs. 25. Ar nolūku maldināt. 28. Bojāt. 29. Priekšmets. 32. Kļūt sārtam. 33. Lipīga slimība. 34. Cietums (slengā).

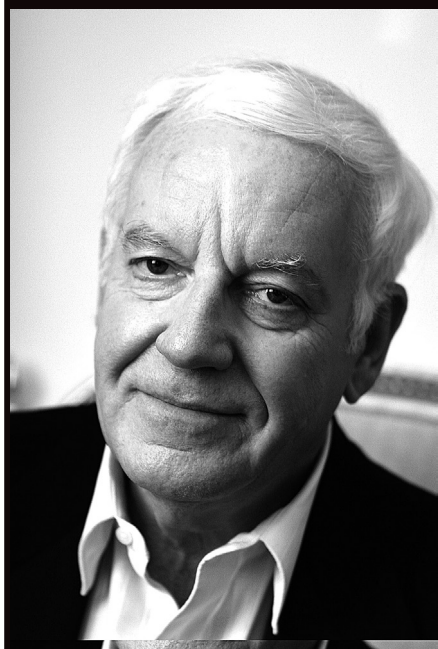
ČZ Nr. 404. KRUSTVĀRDU MĪKLAS ATBILDES:

LĪMENISKI: 1. Bertāns. 3. Cipars. 6. Minstere. 7. Jaunatne. 8. Totāls. 11. Sahara. 15. Karakasa. 18. Via. 19. Revidē. 20. Britu. 21. Iedoma. 23. Ramats. 25. Laura. 26. Aizdot. 27. Zin. 28. Kristaps. 32. Ākstās. 34. Baņuta. 36. Kārklīņa. 37. Tunisija. 38. Tabaka. 39. Iemesls.

STATENISKI: 1. Bembijs. 2. Somija. 3. Cenzūra. 4. Patvaļa. 5. Skelets. 9. Oāze. 10. Laimdota. 12. Adelaida. 13. Ārija. 14. Avens. 15. Kabelis. 16. Raibaļa. 17. Kaukāzs. 21. Irāna. 22. Dūzis. 24. Tikt. 29. Rakstīt. 30. Taktika. 31. Plivina. 33. Streips. 35. Pagāni.

ALBERTS LEGZDIŅŠ MŪŽĪBĀ (1. V 1933. - 18. III 2017.)

Alberts Legzdiņš piedzima 1933. gada 1. maijā Rīgā Helēnas (Rogjans) un Alberta Legzdiņu ģimenē. Alberta tēvs bija krāsotājs. Viņš kopā ar brāli strādāja uz jaunbūvēm. Viņi bieži mainīja dzīves vietu, lai būtu tuvāk darba vietai, kā arī lētāku dzīvokļu dēļ. Lai ietaupītu naudu, Alberta ģimene dzīvoja kopā ar viņa brālēna ģimeni. Alberts mācījās 36. pamatskolā Rīgā. Jau no bērnības viņam ļoti patika lasīt grāmatas. Alberta vecaimātei bija liela bibliotēka, kur Alberts pavadīja savas dienas, stundām lasot. Viņš lasīja ne tikai bērnu grāmatas, bet arī

pieaugušo romānus un pat iemācījās lasīt gotu burtus. Tajā laikā Alberta vismīļākā grāmata bija "Dvēseļu putenis". Viņš atcējās to, ka gandrīz katru vakaru tēvs viņu paņēma klēpī un lasīja kādu stāstu. Bieži vien tēvs iemidzis. Alberts tad pats paņēmis grāmatu rokās un sācis to lasīt, lai uzzinātu, kas stāstā tālāk noticis. Alberts labprātāk lasījis grāmatu, nekā spēlējies ar kādu rotaļlietu. Pusaudža gados viņš sāka interesēties par vēsturi, it īpaši par Otrā pasaules kara laikmetu. Šajā laikā lēnām iesākās viņa saskare ar mūziku, bet ne vienmēr pozitīvi. Vecāki viņam lika mācīties spēlēt vijoli, bet tas Albertam nepatika. Tad – klavieres. Tās viņam patika labāk, bet viņam negribējies vingrināties, tādēļ Alberts pat maksājis skolotājai, lai stundas laikā viņa tikai runātos. Pēc kāda laika skolotāja vairs nenāca pasniegt stundas. Vēlāk kāds Albertam uzdāvināja akordionu, ko pats iemācījās spēlēt, kā arī citus instrumentus, kurus viņš kādreiz ir spēlējis.

Bērnības skarbās dienas

Kad Alberts bija sešus gadus vecs, Latvijā plūsiņās skarlatīnas (*scarlet fever*) epidēmija. Šī slimība pielipa arī Albertam. Sanatorijā viņš pavadīja apmēram trīs nedēļas. Slimība bija atstājusi nopietnas sekas – viņam bija jāiemācās atkal staigāt.

Alberts atcerējās to, ka viņa vecāki katru dienunākuši viņu apciemot, bet viņiem bija atļauts tikai pie loga pamāt ar roku. Viņš arī atcerējās pie sanatorijas noliktos mazos zārciņus, kas viņā iedvesuši bailes. Albertam bija apbrīnojama atmiņa. Atmiņas par dzīvi Latvijas brīvvalsts gados bija Alberta iedvesma viņa dzejoļiem.

Vasarās Alberts dzīvoja pie vecāsmātes Jūrmalā, Bulduros, kur viņa īrēja istabu. Jūrmalā pavadītais laiks ir atstājis spilgtas atmiņas – priežu smarža, zivju smaka jūras krasta smiltīs.

Tolaik Latvijas Valsts prezidents Kārlis Ulmanis aicināja pilsētas bērnus vasarā strādāt uz laukiem par izpalīgiem. Tur, deviņu gadu vecumā, ganot aitas, Alberts sacerēja pirmo dzejoli:

"Viesuļnešos tur nav drūmi,
Tur čukst, runā visi krūmi."

Atpakaļ Rīgā – Alberta vecāsmātes brālēns bija Nacionālā teātra skatuves meistars un deva Albertam un vecaimātei brīvbiļetes uz izrādēm. Tur Alberts iepazinās ar teātra dzīvi. Viņš pavadīja daudz laika aiz skatuves, vērojot aktiešus. Pa nedēļas nogalēm Alberts daudz laika pavadīja Rīgas tirgū. Vecāmaite tur pārdeva sīkumiņus un pašdarinātos audumus, lai nopelnītu naudiņu. Albertam spilgti palikusi atmiņā tirgus zivju smarža. Tur droši vien viņš guva savu kāri uz zivīm. Līdz pēdējām dienām viņš prasīja, kur te varētu nopirkt Latvijas nēģus.

Alberta saskare ar patriotismu iesākās jau bērnībā. Viņam ļoti patika uniformas. Sporta skolotājs viņam uzdāvināja melnu uniformu ar dunci pie jostas, plecu siksnu un melnu cepuri. Ar šo uniformu Alberts staigāja pa Rīgu, un, gažāmejojot Brīvības piemineklim, to salūtēja. Pat tramvajā, braucot gažām piemineklim, Alberts piecēlies kājās un to salūtēja. Arī šīs atmiņas deva Albertam iedvesmu viņa dzejoļiem.

1942. gadā Alberta tēvs iestājās 16. Zemgales policijas bataljonā un neilgi pēc tam krita frontē tuvu **Veļikije Luki**, Krievijā. Lielais zaudējums atstāja dziļu iespaidu Alberta dvēselē. Vēlāk, dziedot Piecīšos, viņš daudz ziedoja bāreņiem Latvijā. Neilgi pēc tēva nāves 10 gadus vecais zēns prasīja savai vecaimātei, vai viņš varētu iestāties armijā, jo esot lasījis, ka latviešu brīvprātīgo policijas bataljonu kareivjus apkalpojošiem bāreņiem. Vecāmāte Albertu aizveda uz policijas bataljonu mītni, bet viņu noraidīja un teica, ka vēl pāris gadu būs jāpagaida.

1944. gada vasarā, krieviem tuvojoties Rīgai, Alberts ar savu māti bēga uz Liepāju. Tā gada novembrī viņi no Liepājas ar transporta kuģi devās uz Rostoku. Pēc Rostokas Legzdiņi apmetās tuvu Berlīnei. Vēlāk ceļš veda uz Lodzu, Polijā, bet, krieviem tuvojoties, viņi devās atpakaļ uz Berlīni, tad Tiringeni, ko sabiedrotie atdeva krieviem. Otrā pasaules kara beigās Legzdiņiem izdevās nokļūt Eslingenā, Vācijā, kur viņi dzīvoja no 1946. gada līdz 1951. gadam.

Dzīve Eslingenā

Eslingenā Alberts ar savu māti un patēvu dzīvoja kādā dzīvoklī, vecāmāte – netālu citā dzīvoklī. Eslingenā viņš mācījās pamatskolā un vēlāk ģimnazijā. Albertam Eslingena likās tik brīnišķīga. Maza latviešu kolonija ar skolām, teātriem, koņiem, sporta vienībām un pat dziesmu svētkiem. Tur viņš iemīlēja skatuves mākslu. Albertu iespaidoja mazā skatuve, kur uzveda teātra izrādes un uzstājās komiķi un dziedātāji.

Eslingenā iesākās arī Alberta futbola spēlēšanas laiki. Viņš stāstīja, ka futbola sezonā viņš un draugi braukuši ar vilcienu uz Štutgarti, lai noskatītos profesionālās futbola spēles. Pārbraukuši mājās, zēni attēlojuši katrus vārtus Eslingenas sporta laukumā tiem, kuri nebija redzējuši spēli. Daudz laika Alberts pavadīja, spēlējot futbolu, pat uzdodot klavieru stundas, lai varētu vairāk laika pavadīt sporta laukumā.

Albertam vienmēr mirdzēja acis, kad viņš runāja par dzīvi Eslingenā. Tās iespaidā Alberts ar Andri Ritmani un Lolitu Ritmani uzrakstīja dzies-

muspēli par Eslingenas ikdienas dzīvi. Pirmoreiz to uzveda 2004. gadā Toronto dziesmu svētkos, vēlāk Latvijā, Austrālijā. Šovasar to uzvedīs Eslingenā. Viena no viņa dedzīgākajām vēlēšanām bija redzēt izrādi Eslingenā – pilsētā, kur tā bazēta. Bija paredzēts, ka Albertam izrādē būs neliela loma.

Pirmie gadi ASV

1951. gadā 18 gadu vecumā Alberts un viņa ģimene ar kuģi *General Sturgis* ieceļoja ASV, Ņujorkas ostā. No Ņujorkas viņi devās uz Kolumbusu, Ohio, kur ģimenes draugi Zivtiņi galvoja par Legzdiņiem, kā arī sagādāja Albertam darbu uz būvēm. Pēc laika Alberts tur kļuva nemierīgs un devās uz Čikāgu atrast lielāku latviešu sabiedrību. Drīz vien viņš sameklēja futbola komandas, un ar savu talantu tika pieņemts vispirms vācu, tad poļu kluba komandā. Komandas piedāvāja viņam darbu un palīdzēja atrast dzīvokli.

Drīz pēc ierašanās Čikāgā, Albertu iesauca ASV armijā. Viņu aizsūtīja dienēt Vācijā. Tur viņam noderēja vācu valodas pārzināšana, kā arī futbola prakse. Vietējā futbola komanda viņu pieņēma, un līdz ar to viņam bija vieglāki darba apstākļi, jo komandas treneris nevēlējās, ka viņa labais spēlētājs pārāk nogurtu.

Pēc dienēšanas armijā Alberts atgriezās Čikāgā un iestājās Ilinojas universitātē – *Navy Pier*, kur studēja politiskās zinātnes. Skapīšu trūkuma dēļ universitātes vadība lūdza studentiem piedāvāt bijušajiem karavīriem dalīties ar saviem skapīšiem. Kāda skaista un jautra latviete vārdā Skaidrīte piedāvāja Albertam dalīties ar savu skapīti, un tā viņi sadraudzējās. Reiz Valentīna dienā Alberts ielika Skaidrītes kabatā papīra sirsniņu, un tā sākās viņu mīlestības stāsts. Pāris gadu vēlāk viņi apprecējās un kopā nodzīvoja 53 gadus. Laikā, kad viņi apprecējās Alberts strādāja *Montgomery Ward* noliktavas centrā. Lai varētu pavadīt medus mēnesi ceļojot ar Skaidrīti, viņš pieprasīja trīs nedēļu atvaļinājumu, divas no tām pat bez algas, bet priekšnieks to nepieļāva. Ar to tad izbeidzās viņa darbs *Montgomery Ward*, un Skaidrīte ar Albertu pavadīja skaistu mēnesi, ceļojot pa Eiropu.

Ģimenes dzīve

Drīz piedzima bērniņi – vispirms Alberts, tad Edgars un Mārīte. Albertam ģimene bija ļoti svarīga. Kopīgi svinējām visas dzimšanas dienas un svētkus. Atvaļinājumos parasti braucām uz kādiem latviešu svētkiem. Braucot mājās, piestājamies vēsturiskās vietās. Vairāk nekā piecpadsmit gadus mēs vasaras pavadījām *Paw Paw*, Mičiganā, kur Almai un Arnoldam Medeņiem piederēja atpūtas mājas. Mēs tās nosaucām "Pie Medeņiem". Alberts tur palika tikai vienu nedēļu, jo viņam bija jābrauc atpakaļ uz darbu. Ģimene tur palika ilgāk, un pa nedēļas nogalēm arī Alberts atgriezās. Parasti "Pie Medeņiem" ieradās vairākas latviešu ģimenes. Tad vakaros gāja pavisam jautri – kurināja ugunskurus, cepa desas, dziedāja tautasdziesmas līdz vēlam vakaram. Bērni spēlēja bumbu un makšķerēja, kamēr vecāki baudīja Medeņa kunga paštaisīto augļu vīnu. Pa dienu daži gāja ogot, citi spēlēja tenisu vai futbolu, kādi peldējās vai brauca ar laivu.

Futbols

Kopš Alberts mīlēja futbolu, viņš bērniem ļoti agri sāka to mācīt. Alberts un Edgars spēlēja vietējās futbola komandās, kur viņu tēvs bija treneris. Daudz enerģijas Alberts ziedoja, lai ASV vidienē atjaunotu laikraksta *Laiks* redaktora nelaiķa Helmāra Rudzīša dāvētā Latvijas kausa sacīkstes, kurās Alberts pats vairākus gadus piedalījās un uzvarēja. Ar Daugavas Vanagu palīdzību viņš noformēja Vidējo valstu futbola komandu, un viņš pats bija tās treneris, ik pa laikam spēlējot līdzi. 1990. gadā Alberta vadībā tika izveidota Ziemeļamerikas futbola izlase, kas tad brauca uz Latviju spēlēt pret vietējām komandām gan Rīgā, gan Liepājā. Tas bija sākums Trīs zvaigžņu spēlēm, ko Alberts palīdzēja attīstīt. Viņš arī vadīja futbola komandas 1993. gadā Valmierā, 1997. gadā Kandavā un 2001. gadā Preiļos.

Ģeņerā sacīkstes notika Trejupju vidusskolas laukumā. Alberts sāka prāt – kādēļ tur vienmēr jābrauc. Vai nebūtu izdevīgāk uzbūvēt sporta laukumu pašu Ģeņerā. Pēc vairākiem gadiem,

cītīgi sadarbojoties ar Ģeņerā vadību un privātu ziedotāju devumu, no mēslu kalna tika izveidots sporta laukums. Albertam bija talants atrast pareizos cilvēkus, kas palīdzēja īstenot viņa ieceres. Viņš arī uzsāka jaunu futbola turnīru. Spēles notika tikai dziesmu svētku laikā. Tās dēvēja par Pētersona kausu slavenajam Latvijas brīvvalsts futbola izlases futbolistam Ērikam Pētersenam par godu. Alberts vēlējās, lai Ģeņerā sporta laukumu dēvētu Pētersona godam, un tā arī notika.

"Jo latvietim latvietis trūkst."

Alberts mīlēja Ģeņerā. Tur bija ideāla dzīve. Vislabāk viņš jutās latviešu sabiedrībā, īpaši mācot jauniešus. Daudzo gadu gaitā Alberts Ģeņerā pildīja dažādus amatus – padomes priekšsēdis, vasaras vidusskolas inspektors, nodarbību vadītājs, kultūras nozares vadītājs, bibliotēkārs un futbola treneris. Alberts vienmēr atplauka latviešu sabiedrībā, vai tas bija Ģeņerā, vai palīdzot latviešu skautiem un gaidām vai Krišjāņa Barona skolai. Iesaistīšanās sabiedrībā viņam bija ļoti svarīga, īpaši tad, kad Čikāgas Piecīši nebija pārāk aktīvi.

Čikāgas Piecīši

Mūzikas grupa Čikāgas Piecīši dibināta 1961. gadā. Pirmie dalībnieki bija Modris Avotiņš, Uldis Ievāns, Alberts Legzdiņš un Jānis Rinkušs. Grupa tika dibināta, lai sapelnītu līdzekļus Čikāgā 1962. gadā, rīkotajiem Otriem latviešu jaunatnes svētkiem. Alberts toreiz bija programmas vadītājs. Grupa bija plānojusi spēlēt tikai pāris izrādēs, bet publikas atsauksme bija tik liela, ka pēc svētkiem viņus aicināja uzstāties daudzos Ziemeļamerikas latviešu centros. Ir iespēlētas 12 plates, 17 kasetes, 10 kompaktdiski un uzrakstītas pāris grāmatu. Grupas pastāvēšanas laikā tās sastāvā ir bijuši apmēram 30 citi dalībnieki. Čikāgas Piecīši ar Albertu priekšgalā pavadīja 56 gadus uzstājoties Amerikā, Kanadā, Austrālijā, Jaunzēlandē, Dienvidamerikā un Eiropā. Bet kalngalu Piecīši sasniedza tad, kad viņiem bija iespēja 1989. gadā uzstāties Latvijā Mežaparka estrādē. Tur Čikāgas Piecīši nospēlēja pirmo izrādi tuvu 100,000 ska-

tītājiem, un vairākām dziesmām publika dziedāja līdz. Piecīši bija pārsteigti par to, ka Latvijā viņu populāritāte bijusi tik liela. Pēc lielā koncerta Piecīši vairākas reizes uzstājušies daudzās vietās Latvijā. Šie koncerti iepriecināja Albertu, bet it īpaši viņš bija gandarīts par to, ka Piecīši bijuši daļa inspirācijas Latvijas trešās atmodas laikā.

Dažas balvas, ko Čikāgas Piecīši un Alberts ieguvuši: 2000. gadā ALAs atzinības raksts par īpašiem sasniegumiem, 2011. gadā PBLA balva par 50 gadu pastāvēšanu un 2013. gadā Latvijas mūzikas ierakstu Gada balvu. Bet vislepnāks Alberts bija par 2000. gadā viņam piešķirto Triju Zvaigžņu ordeni. Alberts bija Latvijas patriots, mūziķis, dzejnieks, komponists, rakstnieks, skolotājs,

futbola treneris, bet – vissvarīgāk – viņš bija mīļš vīrs, tēvs un vectēvs.

Atmiņās paliks Alberta mīlestība pret ģimeni, Latviju un latvietību, viņa humors, viņa neizsmeļamās idejas un projekti, viņa mīlestība mācīt bērniem un jauniešiem mūziku vai futbolu un viņa nepārtrauktais dzīvesprieks.

No "Lielupes meldriem":

*Gadi nāk un aiziet,
Tā, kā gadiem vajag iet,
Bet mūsu bērnu dienu saule
Vienmēr sild' un nenoriet.*

*Mīlestībā pieminot,
ģimene*

ARMANDA ATVADAS NO ALBERTA 2017. GADA 25. MARTĀ

Mums, Piecīšiem, pirms katras izrādes, vien-alga kur, mēs daudzus gadus aizkulisēs, tieši pirms gājām uz skatuves, sanācām kopā; katrs uzlika vienu roku cita rokai virsū, tādā čupiņā, un teicām tā: "viens par visiem, visi par vienu, bet, ja ir mēsli, tad katrs par sevi!". Nācās piedzīvot arī visus minētos variantus. Šodien gan, Albert', visi esam par Tevi. Ne tikai visi Piecīši, kuņi šodien ir klāt, bet arī tie, kuņi nevarēja tikt. Mēs esam ar Tevi.

Atskatoties uz Čikāgas Piecīšu darbību, kas ir bijusi vairāk nekā piecdesmit gadus, es varu tikai secināt vienu lietu: vienalga. kam katrs tic – Dievam, dieviem, sentēvu dieviem vai liktenim, šis ansamblis ir bijis pasargāts un svētīts no pirmajām dienām. Ja jūs zinātu, kādi braucieni un lidojumi ir piedzīvoti – braucot uz Demoinu, Linkolnu, Kalamazū, Toronto – uz malu malām. Septiņdesmotajos gados mēs braucām tālus ceļus ar samērā šaubīgām automašīnām. Kad arābu eļļas krīzes laikā nevarēja dabūt benzīnu, mums mašīnās aizmugurē bija pilnas benzīna kannas, un mēs šausmīgi cerējām, ka Uldis Ievāns nesa-domās pīpēt. Otrs ir tas, kāda laime, ka mēs paspējām izbraukāt visu pasauli: Austrāliju trīs reizes, Dienvidameriku, Eiropu, Ziemeļameriku, un Latviju piecas reizes; un visa šī braukāšana notika tad, kad pasaule vēl bija normāla. Ja mēs

šodien ierastos lidlaukā ar instrumentiem, skitu rekvizītiem, skaņu platēm, desām un sviestmaizēm, kuņas Skaidrīte bija sagatavojusi, mēs netiktu pāri biļešu kontroles pirmajam punktam. Kas to zin, cik toreiz svēra mūsu kofeņi, jo tad bija pasmagās skaņu plates, nekādu disku vēl nebija. Mēs visu pasauli izbraukājām, un tas viss bija ārkārtīgi labi.

Tagad vairākkārt piemin 1989. gada izrādi Mežaparkā, kas bija ansambļa kulminācijas punkts. Es atceros senos laikus, kad braukājām pa mazajām pilsētām, kur publikā sēdēja trīsdesmit cilvēki, skaņu sistēma kādreiz bija tik primitīva, ka labāk bija spēlēt bez tās. Visādi tehniski līmeņi piedzīvoti, bet ar Albertu priekšgalā mēs braucām visur, kur mūs aicināja. Piemērs: sestdienas vakarā liela izrāde Toronto latviešu centrā. Pēc tam mēs varējām mierīgi braukt mājās, bet nē, Alberts skatās, vai mēs nevaram pa ceļam uz mājām uzstāties Londonā (Ontario), kur tiešām mūs arī mīļi sagaidīja apmēram trīsdesmit cilvēki kādā mazā zālē. Bet viss bija ļoti labi! Tāpēc arī es domāju – latvieši visā pasaulē mīl Albertu, un tāpat arī ansambli, jo no mūsu puses nebija nekādas šķirošanas. Liela pilsēta vai maza, uzstājāmie ar sajūsmu visur, kur mūs aicināja. Pirms pirmās tūres Latvijā 1989. gadā, mūsu lielākais skaits klausītāju bija Kanadas dziesmu svētkos Toronto

Mežaparkā 1989. gadā.

Foto: No A. Birkena archīva

Royal York viesnīcas balles zālē – apmēram 1,100. Latvijā uzreiz pirmajā koncertā Cēsīs bija ap 6,000 un Mežaparkā – vismaz 75,000. Liela starpība!

Vēl ir tas, ka visu darījām kamēr strādājām pilnu laiku amerikāņu darbos. Kā Alberts juniors minēja sava tēva dzīves stāstā, Alberts strādāja vairāk nekā trīsdesmit gadus *Reynolds Metals* uzņēmumā. Mēs visi strādājām dažādos darbos, un vēl tagad nevaram saprast, kā mēs saskaņojām atvaļinājumus, lai izbraukātu visu pasauli. Tas nebija viegli, bet kaut kā izdarījām. Cik reižu piektdienās vai pirmdienās nebija jākavē darbs, jo mums pa nogali bija izrādes. Zvanījām uz darbu, sakot, ka nejutamies labi. Melojām kā suņi.

Gribas pieminēt vēl vienu svarīgu lietu. Tā bija Alberta ideja. Mums pārējiem arī bija idejas, bet, kad gāja runa par tādām lielām idejām, tās parasti bija Albertam. Viņš izgudroja to, ka mums Latvijā koncertos ir jāuzstājas ar bērnu ansambļiem. Mīļie cilvēki, es nezinu, bet man liekas, ka tā ir viena no Alberta labākajām idejām. Katrā pilsētā, kur vien piecās tūrēs Latvijā uzstājāties, mums bija sarunāts bērnu ansamblis. Esam dziedājuši ar vairākiem ansambļiem, to starpā Knīpas un Knauķi un Jūras akmentiņi. Būtu bijis daudz vieglāk to nedarīt, bet nē – mums jādzied ar bērniem. Bija dažas dziesmas, kuŗas ar viņiem dziedājām katrā koncertā, piemēram, Šūpuļdziesma.

Tas bija ārkārtīgi aizkustinoši, ārkārtīgi labi, un es ceru, ka to bērniņu vidū kaut kas paliekošs arī iesējās – ka viņiem bija iespēja ar Albertu un Piecīšiem uzstāties. Alberts prata arī ar bērniņiem kontaktēties un pajokot. Tie bija burvīgi brīži. Mēs nedrīkstam tos aizmirst, un varam to lietot kā priekšzīmi – ka bērni, jaunatne, kuŗus Alberts mīlēja, ir Latvijas tautas, Latvijas valsts nākotne. Viņi ir jāiesaista!

Piecīšu ansambļa dalībnieki ir bijuši daudzi, ap trīsdesmit. Diemžēl, viena daļa ir jau aizsaulē, bet ansambļa dalībnieki ir bijuši tie laimīgākie, jo bija pareizā vietā, pareizā laikā, lai varētu būt ansablī. Dalībnieki ir bijuši no vairākām pilsētām, ieskaitot Toronto. Mums ir bijusi tā laime un, es teikšu, tas gods kāpt uz skatuves ar Albertu. Otra tāda cilvēka nav un, es domāju, ka arī nebūs. Galvenais, ka ar Albertu vienmēr bija interesanti. Ja jūs domājat, ka bija garlaicīgi – nebija. Alberts darīja visādas lietas, kas arī mūs uzjautrināja aizkulisēs vai uz skatuves. Viņš bija legendārs ar to, ka uz skatuves allaž, kā lai to saka, piemirsās kādai dziesmai rindiņa. Šādā gadījumā cits būtu apjucis, bet ne Alberts, jo te iet runa par meistarību. Dziesmas laikā viņš uz vietas sāka dzejot jaunas rindiņas. Minēšu vienu gadījumu. Neatceros, kuŗā pilsētā vai kāda bija dziesma, bet Alberts dziedāja, un dziesmas vienā pantiņā viņš sāka

Latvijas valsts nākotne. Viņi ir jāiesaista! Piecīši 2008. gadā.

dziedāt citus vārdus. Galvenais, interesanti bija tas, ka jaunais pantiņš, kuŗu viņš spontāni uz skatuves izgudroja un nodziedāja, īstenībā bija ļoti labs. Pēc dziesmas, nonākot no skatuves, Alberts lielā sajūsmā mums prasīja: "hei, veči! Vai jūs to dzirdējāt?". Viņš teica, ka jaunais pants bija labāks par oriģināli uzrakstīto. Alberts par to bija tik lepns! Tas ir paties notikums. Protams, ne vienmēr tas tā izdevās, bet, es teikšu, nepazīnu nevienu mākslinieku, kuŗam bija tāds talants un, kuru publika vairāk mīlēja, nekā Albertu. Uz skatuves viņš varēja nez ko darīt vai pateikt – publika viņu mīlēja no sirds dziļumiem. Viņā bija kaut kas dabīgs, un publika to sajuta.

Ja jūs domājat, ka ir viegli saturēt vienu ansambli kopā vairāk par piecdesmit gadiem, pamēģiniet to lūdzu! Tas ir tikai un vienīgi Alberta nopelns, ka šis ansamblis tik ilgi ir pastāvējis. Ansamblis varēja pajukt, es nezinu, cik reizi. Bija sastāva maiņas un šādi, tādi šķēršļi, bet Alberts neļāva ansamblim pajukt. Viņš atrada daļībniekus, atrada variantus, un ansamblis turpināja uzstāties līdz pēdējai izrādei Rīgā Palladium zālē pirms dažiem gadiem.

Varu iedomāties tikai divus ansambļus, kas pastāvēja pāri par piecdesmit gadiem. Viens ir

Piecīši, otrs – *Rolling Stones*. *Rolling Stones* to veica, pateicoties narkotikai, cigaretēm un alkoholam. Mēs to izdarījām bez narkotikas.

Mīļie cilvēki, nav otra komponista un dzejnieka, kuŗš ir tādu daiļradi dāvājis savai tautai nekā Alberts. Viena no vislabākajām lietām vēsturē ir tas, ka pēdējo gadu laikā mēs pabeidzām apkopot visas Čikāgas Piecīšu dziesmas un tās izdevām grāmatā! Simts deviņpadsmit dziesmas, pārsvarā Alberta, tagad ir iemūžinātas. Vārdi, mūzika, ko var spēlēt, dziedāt visā pasaulē, no paaudzes uz paaudzi. Burvīgi, ka šī grāmata izdevās.

Vēlos pieminēt Alberta neatlaidību. Ņemam to par priekšzīmi, ka nedrīkst uzdot vienalga kādi šķēršļi rodas ceļā.

Jāpiemin Alberta humors. Kas mēģinājumos un izrādēs gan nenāca ārā! Unikāli apdāvināts humorists un satīrists. Kaut kādus lētus jokus dzīt prot daudzi, tā nav liela māksla, bet pamēģiniet, ķeraties pie kaut kā satīriskā. Tas nav viegli, katrs to nevar. Piecīšos Albertam bija visizcilākais humora partneris – Uldis Ievāns. Otru tādu humoristu mēs arī vairs neredzēsim. Tagad abi šie milži ir aizsaulē, kopā, es atļaušos teikt, ar trešo Piecīša sākuma gadu stūrakmeni – Jānīti Rinkušu. Kas tur aizsaulē šobrīd notiek, nezinu, bet gar laicīgi nav.

Uldis levāns ar savu neiztrūkstošo avīzi.

Lidojot uz Kaliforniju 1974. gadā. Uldis Streips, Janīna Ankipāne, Alberts Legzdiņš, aizmugurē, Jānītis Rinkušs.

2011. gada aprīlī Valsts prezidents Valdis Zatlers sveica Čikāgas Piecīšus 50 gadu jubilejā un pasniedza apbalvojumu.

Foto: Ģirts Rība

Tad ir jāpiemin Alberta ģimene. Skaidrīte, bērni, pieredzīgie – visi dzīvojuši ansamblim līdzīgan labos laikos, gan sliktos. Liels, mīļš paldies viņiem par izturību, pacietību un sadarbību, jo bez viņiem ne Alberts, ne Piecīši būtu tas, ko mēs esam pēdējos piecos gadu desmitos piedzīvojuši.

Alberta vecāmāte teikusi tā: "viss notiek tā, kā tam jānotiek". Viņas teiktais kļūva par mūsu devīzi daudzu gadu garumā. Mums gāja visādi, un bieži nesapratām, kādēļ tā notika, bet vienalga, kas notika ansablī, teicām: "viss notiek tā, kā tam jānotiek". Vienīgais ir tas, ka šodien, Albert, gan ir grūti saprast kādēļ Tev no mums bija jāšķiras. Varēja jau vēl kādus gadus pie mums vēl pakavēties, bet liktenis to nebija lēmis. Mierinājuma no vecāsmātes teiciena šobrīd nav.

In English, very quickly: Alberts was an extremely special man, a very special person. A talent of the highest level. We shall not see his kind again. We bow our heads in sorrow and profound gratitude for all that he has done.

Albert! No sirds mēs Tev pateicamies par visu, ko Tu esi darījis un devis Piecīšiem, ansambla publiki un vispār latviešu tautai.

Ja jums nebūtu iebildumu, ja jūs piekristu, pateiksimies Albertam vēlreiz tajā valodā, ko viņš visu mūžu dzirdējis – ar aplausiem! Paldies, Albert! (Šajā brīdī visi klātesošie sirsnīgi un ilgstoši aplaudēja un cēlās kājās, tā saucamā *standing ovation*).

Armands Birkens
Arvadu runa Alberta bērēs

ALBERTS VĪTOLS DAŽAS ATMIŅAS PAR ALBERTU LEGZDIŅU

No kr.: Uldis Streips, Alnis Cers, Alberts Vītols.

Vītola dēls Alastair Thorburn-Vītols - 2011. gadā Bauskā.

Kad biju vēl puika, es bieži dzirdēju Čikāgas Piecīšu dziesmas Saulaines bērnu nometnē (ziemeļos no Toronto), jo nometnē pa lielo skaņu sistēmu bija atļauts atspēlēt tikai ierakstus, kas skanēja latviešu valoda vai cittautiešu dziesmas bez tekstiem. Tātad, kad Alberts Legzdiņš man zvanīja un jautāja, vai es gribētu Kanadas Dziesmu svētkos Hamiltonā uzstāties ar Čikāgas Piecīšiem, dziedot un spēlējot Armanda Birkena lomu, jo šķita, ka Armands nevarēs tikt, es saviļņojos. Lai gan biju sajūsmā par Alberta aicinājumu, man bija krietni jāpadomā, jo daudzus gadus es ļoti augsti vērtēju Armanda dziesmas un viņa skaisti tembrālo balsi, un nezināju, vai es to varētu attiecīgi atdarināt. Ņemot to vērā, es zināju, ka Alberts man ļoti uzticējās. Paldies Dievam, ka Armands toreiz varēja braukt uz Kanadu. Alberts Legzdiņš tomēr passtāvēja uz to, ka es būšu Piecītis, un tā man radās izdevība ar abām “zvaigznēm” kopā dziedāt un spēlēt! Tūlīt tiku uzņemts Piecīšu “ģimenē”, un kopā ar Armandu, Uldi, Janīnu, Alni, Loriju un Lindu spēlējām un dziedājām. Tā kā Alberts bija Alberts, mani nosauca par Albertiņu.

Tagad gandrīz gadus desmit es esmu bijis Piecītis un šos gadus esmu baudījis ar neizskāmi lielu gandarījumu, it īpaši tad, kad uzstājos ar Piecīšiem 2011. gadā Latvijā 50. gadu jubilejas

atvadu tūrē, kā arī 2012. gadā Goda balvas koncertā Nacionālajā teātrī. Kad caur Piecīša e-pasta tīklu uzzināju, ka Alberts ir aizgājis aizsaulē, es tūlīt zināju, ka, vai šķīst, vai plīst, man ir jābrauc uz Čikāgu. Bēres manai sirdij un dvēselei bija liels pārdzīvojums un, dziedot “Mūsu mīlestība”, kā arī “Par mani draudziņ nebēda”, bira asaras. Tomēr bija arī priecīgāki mirkļi.

Alberta bērēs es vairākkārt dzirdēju: “ja Alberts kaut ko izdomāja, tad tā tas arī bija.” Man prātā iešāvās gadījums, kad Alberts no manis vēl kaut ko gribēja. Kad 2010. gadā Piecīši gatavojās 50 gadu pastāvēšanas jubilejas atvadu tūrei Latvijā, Alberts man jautāja: “bet Tu taču spēlē akordeonu, vai ne?”. Es atbildēju: “vispār es esmu paākstījis ar akordeona spēli, bet nē, es nespēlēju”. Tā atbilde Albertam nederēja, un tā viņš atkal uzrunāja, bet ar lielāku uzsvāru: “bet tad tu spēlē akordeonu”. Es atkal tāpat atbildēju ka “nē, es akordeonu nespēlēju”. Tā atbilde nemaz nederēja, un, kad Alberts turpināja jautāt un pārjautāja nez cik reižu, es zināju, ka man ir uzdots iemācīties spēlēt akordeonu. Tā tas arī notika. Tūrē es spēlēju ne tikai ģitaru, bet arī akordeonu. Tāds bija Alberts Legzdiņš. Viņš no tik daudziem spēja izvilkēt tik daudz, bieži to, ko mēs nemaz neiedomājāties, ka ir iespējams. Alberts Legzdiņš tiešām bija ne tikai Čikāgas

Piecīšu sirds un dvēsele, bet visas Latvijas sirds un dvēsele.

Mans dēls Alastair Thorburn-Vītols 2011. gadā dziedāja kopā ar Piecīšiem Bauskā. Tas, ka manam dēlam bija šī iespēja uzstāties ar Piecīšiem, deva viņam degsmi pašam kļūt par skatuves mākslinieku, kā *boy soprano*. Alastair bijis solists ar *Toronto Symphony Orchestra*, ar Kanadas operu u.c.. Kopā ar dēlu un sievu Maria Thorburn esam bieži uzstājušies Kanadā, kā arī Klīvlāndē, kur dēls varenī dziedāja un tēloja "Es esmu mazais letiņš", bet, protams, daudz mīlīgāk

dziedājām "Saldu dusu". Starp citu, Alastair varēsīt redzēt jaunajā Hulu TV sērijā "The Handmaid's Tale", kur vienā episodē Alastair arī dzied solo. Viss tas ir labu daļu pateicoties Albertam Legzdiņam un viņa spēām mudināt bērnus!

Viņš arvien atcerās tās reizes, kad dziedāja ar Piecīšiem, it sevišķi, protams, ar Albertu Legzdiņu.

Alberts arvien dzīvos manā sirdī kā mīļš dziesmu Tēvs, kurš arī mani mudināja kāpt augstajā dziesmu kalnā. Paldies Albert!

Alberts Vītols

EJ, GLĀB!

Čikāgas Piecīšu izrāžu laikos uz skatuves lietas kādreiz sagāja dēli. Sanāca tā, ka viss apstājās – ansambla dalībnieki kautko dara, bet dziesma neskan, joku skeči arī nenotiek. Kāds kaut ko ir aizmirsis, kaut kas pajucis. Ja Alberts tajā brīdī bija aizkulisēs, tad mums bija tāds automātisks izteiciens: "Albert, izej un pasaki kaut ko jocīgu!" Tas

bija, lai aizpildītu klusumu līdz tam laikam, kad varējām atsākt izrādi. Gadu desmitiem mēs paļāvāmies uz to, ka Alberts spēs glābt izrādi no jebkuras situācijas. Viņam bija unikāls un rets talants ātri domāt un reaģēt, bieži vien ar trāpīgu humoru. Tas publikai arī manuprāt ļoti gāja pie sirds. Alberta spējas uz skatuves improvizēt un ar jokiem izvairīties no neveiklām situācijām bija leģendāras. Viņa klātienē jutāmies droši, aizsargāti. Varējām uz viņu vienmēr paļauties, ka, ja lietas saiet dēlī, viņš mūs izglābs. Tā tas arī notika neskaitāmas reizes.

Varbūt vistrakākais notikums bija tad, kad 1970to gadu sākumā Jānītis Rinkušs uz skatuves izrādes laikā sāka skaņot savu ģitāru. Tajos laikos nebija elektronisko skaņotāju, kādi ir šodien, ar kuŗu palīdzību var ātri noskaņot instrumentus. Toreiz bija jāskaņo ar kamertoni (*tuning fork*) un ar ausi.

Jānītim šis process viss ievilkās. Par skaņošanas laiku varēja mierīgi izlasīt vidēja gaŗuma noveli vai uzadīt zeķu pāri. Kamēr Jānītis intensīvi ņēmās ar stīgām, darbība uz skatuves apstājās. Mēs pārējie stāvējām it kā autobusu gaidot. Vienīgais glābiņš bija Alberts! Ja viņš bija jau uz skatuves, labi, bet ja aizkulisēs, tad viņš jau saprata,

ka jānāk mūs glābt. Mums pārējiem nebija tāda talanta, lai spontāni uzrunātu publiku. Vienīgais, mūsu humorists Uldis Ievāns vēl varēja kaut ko darīt lietas labā. Meistars glābšanā tomēr bija Alberts. Viņš pat pirms izrādēm sāka sagatavot temas sarunām ar publiku, jo zinājām, ka Jānītim būs obligāti jāskaņo ģitāra vismaz vienreiz katrā izrādē. Starp citu, jāmin, ka mēs izcili talantīgo Jānīti ļoti mīlējām un viņu pamatīgi, pārsvarā labsirdīgi, apcēlām par šo skaņošanu. Dzīve Piecīšos nekad nebija gaŗlaicīga.

Anekdotu par Albertu ir daudz, ļoti daudz. Tur sanāktu vesela grāmata. Pārsvarā viss labs – radošs, jocīgs, satīrisks, gudrs, talantīgs cilvēks. Mums Alberts tagad vienmēr pietrūks. Atliek pakavēties, padalīties ar daudzajām skaistajām atmiņām.

Armands

RAKSTĀMMAŠĪNA KLUSĒ...

Kaut gan Alberts izmantoja tehnoloģijas straujās attīstības rezultātus, daļēji viņa šarms izpaudās tā, ka pats ar saviem spēkiem nevarēja visai veiksmīgi teknikā orientēties. Visērtāk viņš jutās ar savu veco rakstāmmašīnu, kasešu lentes magnetofonu un kopētāju. Ar savu brīnišķīgo sirsnīgumu un radošo izdomu Alberts daudzus gadus lietoja šos trīs darbarīkus, vadot ansambli, ko kopā ar jaunības draugiem dibināja 1961. gadā.

Es piedzimu Čikāgas Piecīšu dibināšanas gadā. Tāpat kā daudzās Amerikas latviešu ģimenēs, ar Albertu iepazinās no tālienes. Augot Klīvlendē, mājās vienmēr atskanēja latviešu mūzika. It īpaši patika Piecīšu jautrība un joki. Pat kā mazi puīši, līdz ar brāli Kalvi, vārdu pa vārdam iemācījāmies atdarināt satīriskos skečus, kādus noklausījāmies Čikāgas Piecīšu ierakstos, un nepacietīgi gaidījām, kad ansamblis viesotos mūsu pilsētā. Vēlāk, kad pašam bija instruments rokās, no Piecīšu ierakstiem sāku iemācīties partitūras ģitārai.

Pēc universitātes pārvācos no Klīvlandes uz Čikāgu. Neilgi pēc tam mani ieaicināja Čikāgas Piecīšos, jo Albertam likās, ka tā laikā Padomju Savienības “glasnost” politika drīz pavērs iespēju ansamblim viesoties Latvijā.

Tā manā dzīvē sākās jauns posms, jo pēkšņi un negaidīti Alberts līdz ar pārējo ansambli bija tuvplānā. Vienbrīd ar Albertu Gaņezera pludmalē aprunājāmies par ansambļa nākotnes plāniem, bet jau pēc dažām nedēļām Armanda dzīvoklī pārrunājām politiku, strinkšķinājām ģitāras, filozofējām, iedzērām dažas īsās glāzītes *Escorial* liķiera un plānojām ansambļa nākošos soļus. Sekoja daudzi rosīgi gadi, ansamblim krustojot laiku zonas un kontinentus.

Piecīši Mežaparkā 1989. gadā. No kr.: Uldis Ievāns, Janīna Ankipāne, Armands Birkens, Lorijs Vuda, Uldis Streips, Alberts Legzdīņš. Priekšā Alnis Cers.

Albertam piemita apbrīnojama īpašība – nepadoties šķēršļiem un sarežģījumiem. Viņš izkalkulēja stratēģijas kā īstenot ieceres un sapņus, tad vervēja palīgus, kolēģus. Tā viņam izdevās īstenot ne tikai Čikāgas Piecīšu projektus, bet daudz ko citu savā interešu jomā. Ar Albertu bija jauki ciemoties un aprunāties, bet varbūt vispievilcīgākais bija atrast mērķus, ko varētu īstenot ar kopīgām pūlēm.

Alberts man ir atstājis neizdzēšamu iespaidu. Viņš visumā ātri atkopās no nelaimēm, vilšanās un neveiksmēm un allaž devās uz priekšu. Pat neilgi pirms tika aizsaukts viņšaulē, vēl runāja par nākamo mūzikas ierakstu, ceļojumu uz Eiropu piedalīties Eslingenas Dziesmu svētkos un par Latvijas valsts simtgadi.

Sen jau izbalējušas kopētāja pavairošanās mašīnas, ko Alberts izdalīja mēģinājumos. Rakstāmmašīna klusē. No magnetofona neviena jauna dziesma. Tomēr ar smaidu atcerēšos to, kā ar Albertu varēja izsmieties un uzjautrināties. Man ir liels prieks, ka varēju Albertu saukt par kolēģu, skatuves biedru un draugu. Ilgi lai dziedam un atskaņojam Tavas dziesmas, Albert!

Alnis Cers

JO MAN GARŠO SIERS, VAI, KĀ GARŠO TAS!

Piecīšu Austrālijas tūres laikā 1969. gadā, starp izrādēm mums bija nedēļa brīvlaika, un mēs nolēmām paceļot, lai redzētu Austrālijas "Outback". Alberts un pārējie Piecīši iekāpām mazā busiņā un pavadījām piecas dienas tālu no civilizācijas. Dienas pagāja vērojot, kā ķenguri dzinās pakaļ mūsu busiņam, un apbrīnojām lielās fermas ar tūkstošiem aitu.

Vakaros mēs atradām kādu seno laiku viesniņu. Tur ģitāru pavadījumā dziedājām mīļākās dziesmas līdz vēlajai naktij. Alberts bija priecīgs, atpūties un atvieglots no dzīves problēmām.

Kādu dienu gan mēs kļuvām dusmīgi uz Albertu. Viņš piestājās mazā veikalā un nopirka sev sieru. Nelaimīgā kārtā siers bija Limburger, un smirdēja tik šausmīgi, ka mēs izdzinām Albertu

Čikāgas Piecīši - 1960-tajos gados. No kr.: Ģirts Puriņš, Janīna Ankipāne, Uldis Streips, Alberts Legzdiņš, Uldis Ievāns.

no busiņa, un likām viņam mest sieru pāri sētai, kur aitas ziņkārīgi noskatījās.

Tas laiks bija burvīgs, un es esmu laimīga, ka varēju dažas dienas pavadīt kopā ar Albertu prom no ikdienas bažām.

Janīna

LATVIJA. TELEVĪZIJA VISIEM

Lavijas Televīzija ir sākusi raidīt jaunu interneta televīzijas programmu latviešiem ārzemēs, kuŗā bez ierobežojumiem redzams plašs TV raidījumu klāsts LTV1 un LTV7 kanālos.

Ņemot vērā ārpus Latvijas dzīvojošo skatītāju pastiprinātu interesi par LTV raidījumiem, kuŗus bieži vien nav pieejams noskatīties autortiesību ierobežojumu dēļ, kur daļu LTV1 un LTV7 satura iespējams raidīt tikai Latvijā, Latvijas Televīzija skatītājiem ir radījusi jaunu interneta kanālu VISIEMLTV.LV.

Interneta kanālu raidījumi ir sadalīti vairākos blokos, un latvieši visā pasaulē 24 stundas dienā, 7 dienas nedēļā var noskatīties iecienītos raidījumus. Programmā ir iekļauti gan labākie LTV oriģinālr Raidījumi, infomātīvi dokumentālie, sporta, kultūras, bērnu un izklaides raidījumi, kā arī tiešraide ziņu raidījumiem – "Rīta Programma", "Dienas ziņas" un "Panorāma" vakarā.

Domājot par Latvijas simtgadi, LTV Valdes loceklis satura attīstības jautājumos Sergejs Nesterovs norāda: "LTV mērķis ir uzrunāt visus Latvijai piederīgos, neatkarīgi no viņu atrašanās vietas, stiprinot vienotu kultūrvēsturisko telpu. Latvijas simtgades svinību laikā šis uzdevums ir īpaši aktuāls, tāpēc jaunais interneta televīzijas kanāls VISIEMLTV.LV piedāvās LV skatītājiem ārzemēs sekot līdz daudzveidīgajam Latvijas simtgades notikumu klāstam sev ērtā vietā un laikā un iejusties kopīgā svinību gaisotnē."

Gadījumos, kad tehnisku iemeslu dēļ nav bijusi iespēja noskatīties kādu no VISIEMLTV.LV kanāla pārraidījumiem, Latvijas Televīzija aicina skatītājus ziņot: e-pasts: <dacejansone@ltv.lv>.

Dace Jansone,

LTV Komunikācijas vadītāja

*LATVIJA AMERIKĀ
2017. gada 18. marts*

AR SKUMJĀM UN GAIŠUMU

Draugu Albertu Legzdiņu pieminot

Tās skumjās dienas vakarā mēs, pulciņš Alberta ceļabiedru Rīgā – Lorija, Solvita Sējāne, Rainis Upmalis, Jānis Streičs un es tuvējā restorānā sapulcējāmies, lai paceltu rūgto, ļoti rūgto malku. Iededzām pāris baltas sveces, pie ģimenes nolikām reibinoši smaržojošas šapavasara hiacintes un pieminējām savu Draugu. Manās mājās, kur Alberts ar Skaidrīti pēdējos gados

Reiz Rīgā, nelielā puķu veikaliņā pie Matīsa tirgus kopā ar Albertu un Skaidrīti ieraudzījām skaistu puķi – hibisku jeb Spānijas rozi ar silti dzeltenīgiem ziediem. Es ļāvos jūsmošanai, un tās pašas dienas vakarā Legzdiņu pāris man to puķi uzdāvināja. Savu mūžu neesmu redzējusi tādu puķi, kas cauru gadu tik neprātīgi zied! Te tā ir – drīz pirms Alberta dzimšanas dienas! Latvieši mēdz teikt – no sirds dāvināta...

apmetās, no skapja izcēlu leģendāro Piecīšu koferi un Alberta drēbju kārtu, kas te tika atstāta, jo... viņš posās uz Latviju, kārtējo reizi, jo prātā taču nenāca, ka pat ne pēdējā – kārtējā reize nepienāks. Kā gan citādi – Latvijā palika tik daudz nepadarītu darbu: iesākta grāmata ar nosaukumu „Ar Latviju uz Tu”, Misiņa bibliotēkā iesākts darbs ar dokumentāliem materiāliem, archīvā ar grūtībām uzieti ceļi un takas uz dzimtas vēsturi, vēl tik daudz neizrunāts ar pēdējo gadu sirsniņo un gudro draugu režisoru Jāni Streiču, Likteņdārzā nespēts pasūtīt bruģakmeņus, un ikreiz taču jāapciemo vectēva un vecmāmiņas kapi, jānoliek puķīte Lestenē pie varoņu sienas, kurā iekalts tēva vārds... Liktenis lēma citādi, par daudz, daudz par ātru sasteidza. Garīgās enerģijas un spara Albertam, šķiet bija vismaz trīs mūžiem. Jā, un kur tad vēl lielie svētki šovasar Eslingenā, kur paredzēts atkārtoti uzvest viņa un Ritmaņu lolojumu dziesmuspēli „Elsingena”, un kurš nu uzrakstīs tās iecerēto turpinājumu – „Amerikā”...

2014. gadā, ap Lieldienu laiku, man bija vēsturiska izdevība kopā ar abiem Albertiem, junioru un senioru ciemoties Eslingenā, vietā, kur, kā vēlāk intervijā Alberts teica: „Te es no jauneklā kļuva par vīru”. Staigājot pa šīm jaunības tekām, viņa atmiņā uzplauka sen noglabātas atmiņas,

uzplauka un tika pastāstītas tādā krāšņumā, kā to varēja tikai Alberts. Visi, kas kaut reizi esam klausījušies viņa stāstos, zinām, cik asprātīgs un veikls stāstnieks bija Alberts. Nepārspējams! Kā lai iestāsta jaunajiem – lasiet taču grāmatas, jo nav nekā labāks izdomāts, kā attīstīt savu prāta asumu un runu! Alberts lasīja vienā gabalā.

Nebūdam ar techniku

uz Tu, viņš jau pirmajā vakarā salaida dēlī visus iespējamus moderno tehnoloģiju rīkus, televizoru un plīti ieskaitot, un tad ķērās pie mana grāmatplaukta. Pirms dažiem gadiem „atklāja” sev rakstnieku Zigmundu Skujiņu un ļoti vēlējās ar viņu tuvāk iepazīties. Ak, vai, Skujiņš taču tepat tuvumā dzīvo, un viss jau bija sarunāts... Albertam pašam nenoliedzami bija arī rakstnieka talants, un nav ne mazāko šaubu, ka „Ar Latviju uz Tu” kļuva par Latvijas bestselleru. Pirms dažiem gadiem atkārtoti izdevām viņa grāmatu „Čikāgas Piecīšu brīnišķīgos piedzīvojumus”, un joprojām uzskatu, ka tas ir latviešu analogs Džeroma „Trīs vīri laivā”. Turklāt Albertam piemita arī retā humoristu īpašība novērtēt tos, kas viņu izjoko. Atminos, kā mēs abas ar Skaidrīti reiz iznesām cauri viņu pašu. Proti, manās mājās ir modinātājs, kas modina ar ierakstītām putnu čalām. Norunājām, ka Abucim neko neteiksim, lai klausās. Vienurīt Skaidrītei bija jāatzīstas, jo Alberts, salasījis virtuvē graudiņus un drupačiņas, devās pagalmā pabarot putniņus. Šādus cilvēkus mēdz saukt arī par dabas bērniem – brīžiem tik aizkustinoši labticīgus. Un nu atminējos, kā „dababērns” Alberts Rīgas jūrmalā pagrābj saujās baltās smiltis un met gaisā, ne nieka nebēdājot, ka acis pilnas. Kā viņš gaidīja un sagaidīja, un mīlēja savus mazbērnus! Bet citā brīdī, skat, jau

Abi Alberti – juniors un seniors – Eslingenā 2014. gada pavasarī pie grošiņas mājas. Bija tik labi redzēt, kā abi izstaigā Eslingenas atmiņu takas...

Alberts kopā ar Teātra Žurku – Nacionālā teātra aktrisi Svetlanu Bless un Circeni Drisku, aktieri Jāni Skani un šo rindu autori.

Skaidrīte un Alberts māca dziesmiņu – Jo tur bija divi zaļi krokodili, tīģeris, kas ruc... (Noasa šķirsts) savai mazajai Rīgas draudzenītei Karlīnai, viņu pašu Rubītes vienaudzei.

stāv uz skatuves Arēnas Rīga zālē, un viņam uzgavilē daudztūkstošu auditorija.

Albertu mīlēja visi un ikviens. Viņš nebija „skatuves lauva” – Alberts bija savējais, tuvs, mīļš cilvēks. Nule, Rīgas Latviešu biedrības namā svinot latviešu skautisma simtgadi, nolasīju viņa rindas no skautu dziesmas – Pat, ja vējš var izraut kokus, viņi krastus pārmainīt, Velti liktens grūti pūlas pasaulē mūs izkaisīt... Zālē atskanēja tovakar paši skaļākie aplausi.

Alberta vārdam bija spēks, liels un pamatīgs spēks. Acīmredzot liktens viņu bija sūtījis pildīt svētu uzdevumu – apliecināt, atgādināt un uzturēt jēgu un saturu latviešu nācijas pastāvēšanai.

Lai mums pietiek prāta un spēka viņa misiju turpināt!

*Ligita Kovtuna,
avīzes „Laiks” redaktore*

MANTINIEKU TALKA CIĀNAS BAZNĪCĀ

Čaklie Mantinieki pēc paveiktā darba.

Sestdien, 8. aprīlī, kad Krišjāņa Barona latviešu skolas Lieldienu svinēšanas kņada bija norimusi, Ciānas baznīcas apkaimi savā gādībā pārņēma 23 strādīgi Čikāgas latviešu **TDK** Mantinieki deļotāji.

Pateicoties Ciānas draudzes pretimnākšanai, Mantinieku mēģinājumi, kuļos gatavojamies gan dziesmu un deju svētkiem Baltimorā, gan 2018. gada Latvijas 100 gadei veltītajiem deju svētkiem Latvijā, var notikt draudzes telpās, par ko apmaiņā ar prieku piedāvājam savas čaklās, palīdzīgās rokas.

Pulksten 2.00 pēcpusdienā Mantinieki pulcējās Ciānas baznīcā, lai kopīgiem spēkiem sakoptu gan baznīcas un skolas iekštelpas, gan teritoriju ārpusē.

Krista, Iļmārs, Elizabete un Atis skolas pagalma tīrīšanas procesā.

Darbu bija pietiekami, lai nodarbinātu mūs visus. Tika nomazgāti logi, sagrābtas lapas, zari, apkopti apstādījumi, sakārtotas un iztīrītas virtuves. Ar tvaika aprīkotu tīrīšanas ierīci tika notīrītas plīti un virtuves tehnika, kā arī tika iztīrītas labierīcības.

Ģirts logu mazgāšanas misijā.

Mākslinieciskais vadītājs Jānis Velkme.

Gundega veic iekštelpu tīrīšanas darbus.

Dana un Andris virtuves tehnikas tīrīšanas procesa.

Atis un Ilmārs, no teritorijas izvedot visu talkā savāktu.

Evita, Rineta un Ināra Grigolats organizējot un uzkopjot skolas virtuvi.

Saulainais un īpaši siltais laiks padarīja saulaināku arī pašu strādāšanu.

Šī kopā sanākšana bija ne vien parasta strādāšana, bet iespēja arī pašiem deļotājiem stiprināt kopas garu, labāk iepazīt vienu otru un labi pavadīt laiku svaigā gaisā, lieliskā kompānijā un mūzikas pavadījumā.

Mēs, Mantinieki, esam pateicīgi un priecājamies, ka esam varējuši izveidot tik veiksmīgu sadarbību ar Cīānas draudzi un ka viens otram varam noderēt arī kā palīgi.

Elizabete Vanaga

Foto: Ģirts Rība un citi Mantinieki

KRIŠJĀNA BARONA LATVIEŠU SKOLAS SAIME SVIN LIELO DIENU

Ir mirkli, kad pat Čikāgā var sauli saskatīt starp mākoņiem. Visvisādi stādi dīgst un sāk ziedēt, arī veselas rindas narcīšu Ciānas baznīcas īpašuma priekšā. Putni ir atgriezušies un koši sarkans kardināls, nolaižoties uz zara tieši ārpus loga, uzjautrina ēdamzālē sēdošos viesus. Vairs nav jāvalkā biežais ziemas mētelis – laikam pavasaris klāt!

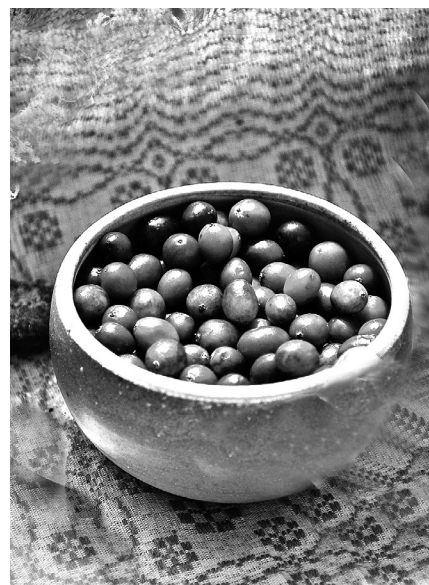
Saules gads rit tālāk, dienas kļūst gaŗākas un gaŗākas, un beidzot diena un nakts ir vienā gaŗumā. Tas nozīmē, ka atkal laiks ir pienācis Krišjāna Barona Latviešu skolas saimei svinēt Lielo Dienu. Skolas bērni un skolotāji sāk gatavoties uz svētkiem jau vairākas nedēļas pirms 8. aprīļa, mācoties un runājot par mūsu bagātīgo Lielās Dienas tradīciju klāstu.

Svētku dienas norisi noteica šīs tradīcijas. Lielā zāle dienvīdu ēkā bija uzposta svētkiem,

un viesi varēja apbrīnot ļoti krāšņu olu izstādi. Bērni bija mājās izkrāsojuši olas ar dabīgām krāsām: galvenokārt ar sīpolu mizām, bet arī ar mellenēm, sarkaniem kāpostiem un kurkuma (no kā iznāk lillā/pelēkas, zilas un dzeltēnas olas), kā arī citām dabiskām krāsvielām.

Skolotāja Jāņa Lazovska vadītais sarīkojums iesākās ar mūziku un rotaļām – kas nekad netrūkst latviešu svētkos – Ērika Kīna un Pētera Freimaņa pavadījumā. Skolotāji un skolēni arī viens otru nopēra ar pūpoliem, neaizmirstot izteikt vēlējumus: "Apaļš kā pūpols, vesels kā rutks! Veselība iekšā, slimība ārā!". Pēc kopējās ieskaņas, skolēni grupās devās uz nodarbībām.

Zālē varēja darināt mākslas darbus, piemēram izkrāsot koka olas vai arī uztaisīt cālīšus no spalvām, vai izgreznot olu čaulas. Laimīgā kārtā šinī sestdienā bija skaists laiks un ārā baznīcas laukumā arī notika aktīvākas nodarbības. Skolēni varēja ripināt olas pa reni, lai redzētu, kam vistālāk aizripos. Citi piedalījās stafetēs, olu cīņās

par stiprāko olu un citās izdarībās. Kā Lielā Dienā pienākas, viņi arī mazgāja mutes skaidrā ūdenī uz labu veselību un ēda dzērvenes, lai būtu sārti vaigi. Šogad lielajā kokā bija iekārtas īstas šūpoles – bērni cītīgi šūpojās, lai šogad Gaŗezerā odi nekostu!

Liels paldies vadītājai Danai Šaltānei par skaistiem svētkiem, kas visiem bērniem darīja tik lielu prieku! Paldies arī Atim Trezunam par izgrebto dēli olu ripināšanai, nodarbību palīgiem Nikki Tupesei, Ērikam Rozentālam, Ilmāram Katājam, Paulim Reinfeldam, Solvitai Baipšys, Mārai un Dainai Jauntiranēm, Aldim Raudam un visiem virtuves un citiem palīgiem. Cepuri nost vecākiem, kuŗi palīdzēja bērniem krāsot olas, sagādāja olām pītos grozus un rūpējās, lai bērni būtu skaisti, balti saŗērbti. Vecākiem liels paldies par atbalstu!

Lielai Dienai vārti vaļā, visi cauri iet.

Lielai Dienai vārti vaļā, visi cauri iet.

Un kad Lielā Diena galā,

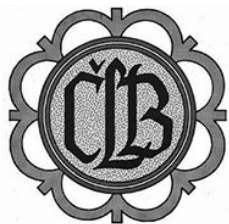
vārti veras, vārti veras, vārti veras – ciet!

Uz redzēšanos nārkampavasari!

Daina Jauntirāme

Foto: Ģirts Rība, Jānis Lazovskis

ČIKĀGAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS GADA SAPULCE

2017. gada 5. martā Čikāgas Latviešu biedrības (ČLB) namā notika organizācijas gada sapulce. Valdes priekšsēdis Armands Birkens atklāja sapulci ar klusuma brīdi, pieminot 2016. gadā mūžībā aizgājušos goda biedrus Ilmāru Erkmani un Ričardu Kalundu un biedrus Floru Grigolatu, Vidvudu Medeni un Arianu Poču. Aizgājējus godināja ar klusuma brīdi.

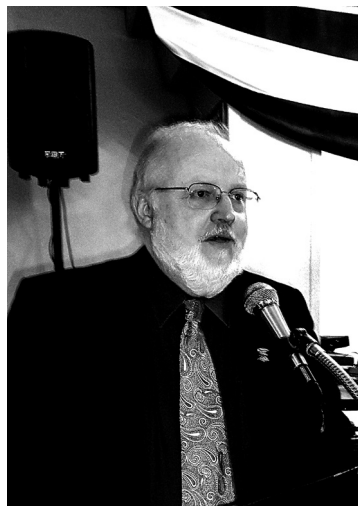
Priekšsēdis Armands Birkens ziņoja, ka biedrībai ir bijis sekmīgs gads un pateicās visiem, kas palīdzēja rīkot sarīkojumus un atbalstīja biedrību.

Kasiere Mārīte Plūme sniedza kases pārskatu un 2017. gada budžetu, ko pieņēma bez maiņām.

Biedrzine Anita Kānele ziņoja, ka līdz 2016. gada beigām biedrībā bija 134 biedri. Sapulce apstiprināja 4 jaunus biedrus: Kristīnu Bergmani, Aigu Bērziņu, Lindu Cukuru, Katherinu Pukinsku.

Armands Birkens stāstīja par Informācijas nozares darbību. Nozares vadītāja Daina Jauntirāne ir strādājusi, lai mūsu informācija tiktu izziņota visos iespējamajos medijos: ČLB mājaslapā, Facebook, Draugiem.lv, <cikaga.com>, Čikāgas Ziņas, <latviesiamerika.com>, Čikāgas latviešu radio raidījumā, plakātos baznīcās un latviešu skolā.

Sarīkojumu/kultūras nozares vadītāja Aiga Bērziņa nolasīja sarakstu ar biedrības pagājušā gada sarīkojumiem: Superbowl pārraide, 2 novusa turnīri, Andra Daniļenko koncerts, kopdziedāšana, aktivitāšu galds bērnu svētkos, Miķeļu tirgus, "Te nu mēs esam" mūzikāla izrāde. Sadarbojoties ar Ciānas draudzi, organizētas dokumentālu filmu izrādes "Astoņi pilnmēneši" (ar režisoru Sandiju Semjonovu) un Dzintras Gekas "Dieva putniņi", kā arī Māras Sīmanes referātu "Kā Latvijas valdība

strādā". Biedrība arī uzņēma Amerikas latviešu apvienības valdi, kad namā notika ALA valdes sēde, seminārs un saviesīgs vakars.

Nama pārvaldnieks Reinis Kalnājs ziņoja, ka pēdējos dažos gados nama pamatstruktūra ir nostabilizēta un vairākas telpas ir izdaiļotas. Pirmā stāva sieviešu tualetes telpa ir modernizēta. Nams tiek regulāri izīrēts un ienākumi sedz izdevumus.

Kārļa Ķezbera bibliotēkas vadītāja Mārīte Plūme ziņoja, ka pēdējā gadā darbinieki pārsūtījuši uz Latviju vairākas kastes grāmatu dažādām organizācijām. Dace Ķezbere un Māris Preiss turpina sastrādāt ar Latvijas Nacionālo bibliotēku, sūtot viņiem trūkstošas grāmatas un periodiku. Viņi cenšas pārdot noziedotās duplikātās grāmatas. Nama pagrabā arvien ir daudz grāmatu, kuŗām jāatrod mājas.

Ilgus gadus bibliotēka ir bijusi atvērta katru trešdienu. Sākot ar šī gada jūliju, bibliotēka būs atvērta katru otro un ceturto ceturtdienu no pulksten 11:00 līdz 14:00.

Armands Birkens ziņoja par Māras Erkmanes fondu, kas tagad ir daļa no Latvju tautas mākslas mūzeja. Fonds 2016. gadā saņēmis ziedojumus Ilmāra Erkmaņa un Floras Grigolates piemiņām. Fonds atbalstījis "Te nu mēs esam" izrādi. Paldies ziedotājiem!

Valdē ievēlēja sekojošās personas:

Priekšnieks - Armands Birkens
 Priekšnieka vietniece - Dace Ķezbere
 Sekretāre – Iveta Marnauzs
 Kasiere - Mārīte Plūme
 Biedrzine - Anita Kānelis
 Saminiecības nozare – Ināra Bundža, Silvija Kļaviņa-Barshney un Una Stroda
 Informācijas nozare - Daina Jauntirāne
 Sarīkojumu/Kultūras nozare - Aiga Bērziņa un Andris Māgurs
 Nama pārvaldnieks - Reinis Kalnājs
 Valdes locekļi speciāliem uzdevumiem - Jānis Vilciņš, Aivars Osis, Ruta Priedkalne-Zirne un Ivars Vilciņš.

Čikāgas Latviešu biedrības 2017. gada valde. 1. rindā no kr.: Dace Ķezbere, Armands Birkens, Mārīte Plūme, Ruta Priedkalne-Zirne. 2. rindā no kr.: Ināra Bundža, Reinis Kalnājs, Andris Māgurs, Aiga Bērziņa, Anita Kānelis-Swenton, Jānis Vilciņš, Silvija Kļaviņa- Barshney, Aivars Osis.

"Astoņi pilnmēneši" režisors Sandijs Semjanovs.

Andris Daniļenko uzstājas biedrības namā.

Māra Sīmane nopietnās pārrunās ar Didzi Pilānu.

Jānis Vilciņš ziņoja, ka ALA kongress notiks Čikāgā no 4. – 7. maijam. 4. maijā svinēs balto galdautu dienu Pēterā draudzes īpašumā. Kongresa balle notiks Ciānas īpašumā.

Armands Birkens sveica bijušo ČLB priekšnieci Baibu Liepiņu un goda biedru Jāni Vilciņu ar ziediem. Sapulces dalībnieki pakavējās pēc sēdes pie uzkodām un vīna.

Dace Ķezbere

**IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI**

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

CELTNIECĪBAS DARBI

Piedāvā kvalitatīvi veikt ēku, istabu pagrabu, garāžu un logu pārbūves, jumtu un māju sienu segumu, cementa lējumu, elektrības kabeļu, santehnikas un krāsošanas darbus, kā arī palīdzību jebkādos sīkākos darbos.

Palīdz plānot jaunas istabas vai ēkas piebūves

Brīva konsultācija.

Raimonds Dunkelis

Zvanīt:

Tel./fax: 630-790-0320 vai 800-464-8977

Give us a call at 414-332-1744
with any of your financial needs.

Special 60 mo. 4.99%*
Boats, ATVs & other fun stuff!

See our web site for all our rates. www.wislat.com

P.O. Box 510167, Milwaukee, WI 53203-0035.

Tel: 414-332-1744 - wislat.com - Email: info@wislat.com

*Annual Percentage Rate

350 Johnnycake Lane
Three Rivers, Michigan (269) 858-3225

59283 White Temple Road
Vandalia, Michigan (269) 476-1126

100% GRASS FED

★ **LOCALLY SOURCED
LONGHORN BEEF**

Homemade
BAKED GOODS
MADE FRESH DAILY

WE GRIND OUR OWN WHEAT
WE NEVER USE PRESERVATIVES
We do it the old fashioned way! ☺

<p>BREADS</p> <p>100% WHOLE WHEAT CINNAMON RAISIN EUROPEAN RYE 7 GRAIN & MORE</p>	<p>COOKIES</p> <p>RAISIN OATMEAL CHOCOLATE CHIP PEANUT BUTTER MOLASSES MONSTER & MORE!</p>
--	---

Fresh Ground
BRATS
MADE IN HOUSE

LOCAL LEGEND
**BACON
CHEDDAR
BURGER**
IN OUR FRESH MEAT CASE
\$4.49 / LB

Zobārstniecības kabinets

Accurate Dentistry

- Bezmaksas zobu pārbaude un konsultācija.
- Modernas ierīces un instrumentu sterilizācija.
- Uz krāsaina ekrāna jūs redzēsīt savus zobus tieši tā, kā zobārsts tos redz.
- Ārstēšana, izraušana, neredzamās plombes, nervu kanālu un smaganu ārstēšana, zobu kosmētika, implantī.
- Neatliekamo ārstniecību izdarām nekavējoši.
- Zobārstniecības darbnīca atrodas uz vietas: izgatavojam protēzes, kroņus, tiltiņus – salabošana tajā pašā dienā.
- Miega apnia (*Sleep apnea appliance*).
- Klinika ērti iekārtota pirmajā stāvā.
- Automašīnas novietošana tieši pie durvīm.
- Pieņemam no 9:00 a.m. līdz 9:00 p.m.

847-759-9599

1225 Perry Street, Des Plaines, IL
1272 Miner Street, Des Plaines, IL

*Ģimenes īpašumā un vadībā
kopš 1883. gada*

Matz
FUNERAL HOME

410 E. Rand Road
Mt. Prospect, IL 60056-2161
847/394-2336

and

3440 N. Central Ave.
Chicago, IL. 60634-394

773/545-5420

www.matzfuneralhome.com

Informācija par Latvijas pašvaldību vēlēšanām

2017. gada 3. jūnijā Latvijā notiks Latvijas pašvaldību vēlēšanas. **Ārvalstīs vēlēšanu iecirkņi netiks organizēti**, un Latvijas pārstāvniecības, t.sk. Latvijas vēstniecība ASV, pašvaldību vēlēšanu organizēšanā un norisē netiks iesaistītas.

Pašvaldību vēlēšanās **varēs piedalīties tikai klātienē, personīgi ierodoties Latvijā noteiktā vēlēšanu iecirknī** vēlēšanu dienā - sestdien, 2017. gada 3. jūnijā, vai iepriekšējā balsošanā trīs dienas pirms noteiktās vēlēšanu dienas - no 2017. gada 31. maija līdz 2. jūnijam.

Tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās būs balsstiesīgajiem **Latvijas un citu ES dalībvalstu pilsoņiem**, kuri vēlēšanu dienā būs sasnieguši **18 gadu vecumu un kuriem:**

- 1) 90 dienas pirms vēlēšanām, t.i. 2017. gada 5. martā, bija deklarēta dzīvesvieta Latvijā vai**
- 2) Latvijā ir reģistrēts nekustamais īpašums un kuri līdz 2017. gada 16. maijam būs reģistrējušies balsošanai vēlēšanu iecirknī tajā pašvaldībā, kurā reģistrēts nekustamais īpašums.**

Vēlētājiem, kuriem 2017. gada 5. martā bija deklarēta dzīvesvieta Latvijā, Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (PMLP) sagatavoja un no 2017. gada 22. līdz 24. martam uz deklarētās dzīvesvietas adresi Latvijā izsūtīja vēstuli ar informāciju, **kurā iecirknī vēlētājs ir reģistrēts vēlēšanām**. Ja PMLP vēstule Latvijā deklarētajā dzīvesvietas adresē nav saņemta, tas nenozīmē, ka piedalīties vēlēšanās nav iespējams. PMLP vēstule nav balsošanas dokuments, tai ir tikai informatīva nozīme, un savu iecirkni vēlētāji var noskaidrot arī internetā: <https://epak2.pmlp.gov.lv/vrepak/IecNoskaidrosana/Iec00> vai zvanot pa tālruni +371 67049999. Ja vēlētājs vēlēšies balsot citā vēlēšanu iecirknī, **līdz 2017. gada 16. maijam** varēs iecirkni mainīt, izvēloties jebkuru citu iecirkni savā pašvaldībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai vai pašvaldībā, kurā reģistrēts nekustamais īpašums (ja īpašumi ir vairākās pašvaldībās, tad vienā no tām). Iecirkni mainīt varēs elektroniski, izmantojot iecirkņa maiņas e-pakalpojumu (<https://www.cvk.lv/pub/public/> vai <http://www.pmlp.gov.lv/> - nepieciešama Latvijas internetbanka vai e-paraksts) vai klātienē jebkurā pašvaldībā, iesniedzot noteiktas formas pieteikumu (pieteikuma forma: <https://www.cvk.lv/pub/public/31452.html>), uzrādot nekustamā īpašuma tiesības apliecinājošu dokumentu (ja iecirknis tiek mainīts uz iecirkni atbilstoši nekustamā īpašuma reģistrācijas vietai) un personu apliecinājošu dokumentu. Ja Latvijā deklarētā dzīvesvieta tiek mainīta tās pašas pašvaldības robežās vai uz citu pašvaldību Latvijā, **pēc 2017. gada 16. maija** vēlēšanu iecirkni mainīt nebūs iespējams.

Vēlētāji, kuriem dzīvesvieta Latvijā nav deklarēta vai ir deklarēta pēc 2017. gada 5. marta, bet Latvijā ir reģistrēts nekustamais īpašums, līdz 2017. gada 16. maijam varēs reģistrēties balsošanai vēlēšanu iecirknī tajā pašvaldībā, kurā reģistrēts nekustamais īpašums (ja īpašumi ir vairākās pašvaldībās, tad vienā no tām). Reģistrēties varēs elektroniski, izmantojot iecirkņa maiņas e-pakalpojumu (<https://www.cvk.lv/pub/public/> vai <http://www.pmlp.gov.lv/> - nepieciešama Latvijas internetbanka vai e-paraksts) vai klātienē jebkurā pašvaldībā, iesniedzot noteiktas formas pieteikumu (pieteikuma forma: <https://www.cvk.lv/pub/public/31452.html>), uzrādot nekustamā īpašuma tiesības apliecinājošu dokumentu un personu apliecinājošu dokumentu.

Vēlētāji, kuru dzīvesvieta Latvijā nav deklarēta vai ir deklarēta pēc 2017. gada 5. marta un kuri līdz 2016. gada 16. maijam nebūs vēlēšanu iecirknī reģistrējušies balsošanai, pamatojoties uz Latvijā reģistrēto nekustamo īpašumu, saskaņā ar Pašvaldību vēlēšanu likumu 2017. gada 3. jūnijā Latvijā notiekošajās Latvijas pašvaldību vēlēšanās **piedalīties nevarēs**.

Ja rodas jautājumi par pašvaldību vēlēšanām Latvijā, aicinām sazināties ar Centrālo vēlēšanu komisiju pa uzzīņu tālruni +371 67049999.

Latvijas vēstniecība ASV
2017. gada 6. aprīlī

ZEMEŅU SALDAIS ĒDIENS „ETON MESS”

Ik gadu 4. jūnijā Anglijas Eton koledža spēlē kriketu pret Harrow koledžu. Skatītāji bauda tradicionālo, sezonai piemēroto saldo ēdienu „Eton mess”. Nav jābūt ne anglim, ne kriketa cienītājam, lai baudītu šo gardumu!

6 porcijas

Sastāvdaļas olbaltumu cepumiem

4 olbaltumi

3/4 krūzes cukura

2 tējkarotes kukurūzas cietes (*cornstarch*)

3/4 tējkarotes vaniļas

1/8 tējkarotes sāls

Pārējās sastāvdaļas

1 mārciņa zemeņu, nomazgātas un sagrieztas šķēlēs

2 krūzes putukrējuma, saputo

4 tējkarotes cukura

Norādījumi cepumiem

1. Krāsni silda līdz 225 F grādiem. Ar pergamenta papīru apklāj divas cepamās pannas.
2. Samaisa cukuru un kukurūzas cieti mazā bļodā.
3. Sakuļ olbaltumus, vaniļu un sāli, līdz maisījums balts un sāk veidoties mīksti uzkalniņi – apmēram 1 minūti.
4. Vēl kuļot, lēnām pieber cukura un cietes maisījumu.
5. Tad kuļ augstākā ātrumā, līdz olbaltumu masa stingra, bet ne sausa.
6. Cepumu mīklu tējkarošu lielumā izliek pa pannām, atstājot mazas atstarpes.
7. Cep 1 stundu, rotējot pannas puslaikā. Tad izslēdz krāsni un cepumus krāsnī atstāj vēl vienu stundu.
8. Atdzisušos olbaltumu cepumus jāliek stingri slēgtā toverī. Tad tie var stāvēt pāris dienu.*

Norādījumi salikšanai

1. Zemenēm uzkaisa 2 tējkarotes cukura un liek malā uz 20-30 minūtēm, lai sasulojas.
  2. Putukrējumu uzputo ar atlikušajām 2 tējkarotēm cukura.
  3. Katrai porcijai sasmalcina 2-4 olbaltumu cepumus.
  4. Stikla bļodiņās pa kārtām saliek olbaltumu cepumu drumstalas, putukrējumu un zemenes. Pašā augšā uzliek vēl vienu skaistu olbaltumu cepumu un zemeni un tūlīt pasniedz.
- * Olbaltumu cepumi paliks pāri citai dienai.
* Olbaltumu cepumus var arī nopirkt *Trader Joe's* veikalā.

Saprātīgās saimnieces

LAW OFFICES OF

JOHN ROBEZNIKS, CHARTERED

John Robeznieks, J.D., L.L.M.

738 East Dundee Road - Suite 302
Palatine, Illinois 60074

(847) 202-0120

facsimile (847) 202-0122

e-mail address: robeznieks@aol.com

**engaged in the general practice of law
with an emphasis in the areas of
real estate, corporate and business
transactional matters,
taxation, probate and estate planning**

LATVIEŠU EV. LUTERISKĀ SV. PĒTERA DRAUDZE

450 Forest Preserve Drive, Wood Dale, IL 60191-1983
tālr.: 630-595-0143

Mācītājs: Ojārs Freimanis, tālr.: 773-818-6965

e-pasts: <ojars.freimanis@gmail.com>

Draudzes priekšnieks: Uldis Pūliņš, tālr.: 630-759-8314 e-pasts: <uvpulins5@gmail.com>

Dāmu komitejas priekšiece: Ināra Blumberga
tālr.: 847-832-0933, e-pasts: <gblumb@aol.com>

mājaslapa: <www.svetapeteradraudze.org>

Dievkalpojumi un sarīkojumi

2017. gada maijā

Ceturtdien, 4. maijā, 18:30 – Baltā galdauta svētki.

Skatīt ALA informāciju.

Svētdien, 7. maijā, 10:00 – Dievkalpojums ar

dievgaldu. Kafijas galds.

Svētdien, 14. maijā, 10:00 – Mātes / Ģimenes

diena. Dievkalpojums. Siltas pusdienas.

Svētdien, 21. maijā, 10:00 – Dievkalpojums ar

dievgaldu. Kafijas galds.

11:30 – Bībeles stunda. Kalna sprediķis.

Svētdien, 28. maijā, 10:00 – Kopīgs dievkalpojums

ar Ciānas draudzi mūsu dievnamā.

Kafijas galds

Olīvkalna kapos Sv. Pēterā draudzei ir brīvas kapu vietas, cena \$ 1,000-draudzes locekļiem un \$ 1,200 – citiem, kas nav draudzes locekļi; salīdzinot ar caurmēra cenu \$ 2,095. Sazinieties ar Modri Galenieku (847) 823 3713.

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports**, **gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

☎ 1-888-LATVIAN

✉ info@lasl.com • www.lasl.com

LASL 19 N Mountain Ave., Montclair, NJ 07042-1810

ČIKĀGAS LATVIEŠU EV. LUTERISKĀ CIĀNAS DRAUDZE

6551 W. Montrose Ave., Chicago, IL 60634-1499,

tālr.: 773-725-3820, e-pasts <cianasdraudze@gmail.com>

Mācītāja: Gundega Puidza, tālr.: 708-453-0534

Draudzes priekšiece: Silvija Kļaviņa-Barshney
tālr.: 872-301-6638

Dāmu kom. priekšn.: Ināra Grigolats, tālr.: 847-729-6213

Mājaslapa: caur <cikaga.com> vai Facebook

Dievkalpojumi un sarīkojumi

2017. gada maijā

Svētdien, 7. maijā, 10:00 – Dievkalpojums. "Pa

pasaules ceļiem līdz Ciānas ceļam"
pusdienas zviedru gaumē.

Svētdien, 14. maijā, 10:00 – Ģimenes dienas

dievkalpojums. Siltas pusdienas.

Svētdien, 21. maijā, 10:00 – Dievkalpojums.

Kafijas galds.

25., 26. un 27. maijā *Rummage Sale*.

Svētdien, 28. maijā, 10:00 – Dievkalpojums kopā

ar Sv. Pēterā draudzi Vuddeilē. Ciānas
dievnamā dievkalpojuma NAV!

ČIKĀGAS LATVIEŠU KATOĻU KOPA

Immaculate Conception Church
7211 W. Talcott Ave., Chicago, IL

Kopas priekšnieks: Juris P. Valainis

Kopas v-priekšiece: Zita Velkme, tālr.: 630-372-9952

e-pasts: <zitavelkme@juno.com>

ČIKĀGAS LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZE

820 Ontario St., Oak Park, IL 60302

Māc. Oļģerts Cakars, tālr.: 708-383-5285

Svētdien, 16. aprīlī, 10:30 – Lieldienu
dievkalpojums.

LŪGUMS ČIKĀGAS ZIŅU LASĪTĀJIEM

Lai papildinātu esošos Čikāgas Ziņu komplektus, ir vajadzīgi iztrūkstošie iepriekšējo gadu numuri:

205 '06.g.

325 '08 g.

363 '12.g.

354 '12.g.

365 '12.g.

Ja lasītāji vēlas kādu no šīm atdāvināt vai pret samaksu nodot redakcijai, lūdzu sazinieties ar Māri Preisu 773-631-2830.

*Ar pateicību,
Redakcija*

ČIKĀGAS ZIŅĀM ZIEDOJUŠĪ

no 2016.g. 19. novembra līdz 2017.g. 10. aprīlim

150.- Valdis Bērziņš (Rīga, LV),

100.- Ināra Ķirsons, Mārtiņš Stāks,

75.- Maija Downing (Green Valley, AZ), Māra Gundrum, Juris un Olita Kīni, Eugenijs un Māra Poči, Jānis Sedliņš,

70.- Silvija **Salņa**, Pēteris Strods,

60.- Inra Antena, Ilgars Magnets, Gunta Tapiņa, Valdis Tums,

55.- Edvīns un Melita Būdenieki, Ruta Veitmane,

50.- Ilga Dukāta, Agita Ellere-Zuika, Anna Ģelze, Ruta Kramēna, Inta Reine (Three Rivers, MI), Guntis Šmidchens (Seattle, WA), Ilze Šmidchene, Gundars Strautnieks (Three Rivers, MI), Vija Velkme, Edvīns Upītis, Indulis Zviedris,

15.- Lilita Spure.

SARĪKOJUMI / SANĀKSMES**2017. gada maijs**

Ceturtdien, 4. maijā, ALAs rīkotie "Baltā galdauta svētki" Sv. Pēterā draudzes lejas stāvā plkst. 18:30.

Trešdien, 10.maijā, Pensionāru saiets Ciānā plkst. 12:00.

5., 6., 7. maijā, ALA66. kongress Čikāgā *Crown Plaza Chicago O'Hare* viesnīcā.

Sestdien, 13. maijā, Čikāgas Vīru koŗa pavasaŗa koncerts "Dziesma atskan ūdeņos" Ciānas sarīkojumu zālē plkst. 18:00.

Sestdien, 20. maijā, Kriŗjāŗa Barona latvieŗu skolas izlaidums Ciānā plkst. 10:00.

2017. gada jūnijs/jūlijs

No 29. jūnija līdz 3. jūlijam XIV Vispārējie latvieŗu dziesmu un deju svētki ASV Baltimorā, MD.

Svētdien, 9. jūlijā, Kapu svētki Akācijas kapos plkst. 13:00.

2017. gada augusts

Svētdien, 6. augustā, Kapu svētki Oak Ridge kapos plkst. 10:00.

2017. gada septembris

Svētdien, 10. septembrī, Kapu svētki Olīvkalna kapos plkst. 13:00.

ČIKĀGAS LATVIEŗU BIEDRĪBA

Čikāgas latvieŗu nams
4146 N. Elston Ave., Chicago, IL 60618
tālr.: 773-588-2085

Mājaslapa <www.cikagaslatviesubiedriba.com>
Priekŗnieks: Armands Birkens
tālr.: 773-282-6510, e-pasts: <armands5@aol.com>

Pasūtiniet **Čikāgas Ziņas** P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824

Vārds, uzvārds: _____

ZIEDOJUMS:

Adrese: _____

Dāvinātāja vārds un uzvārds: _____

\$ _____

Vēlos, lai redakcija sūta kartīti:

Vēlos paziņot par dāvanu pats/pati:

Redakcija lūdz vismaz **\$50.-** vai vairāk ziedojumu gadā sagatavoŗanas un iespieŗanas tieŗo izdevumu segŗanai.

Vērsis

21.apr. - 20.maijs

Dvīņi

21.maijs - 21.jūn.

2017. gada

MAIJS

- 1 P Ziedonis
- 2 O Zigmunds, Sigmunds,
Zigismunds
- 3 T Gints, Uvis
- 4 C **Latvijas Republikas
Neatkarības deklarāci
jas pasludināšanas diena.
Vizbulīte, Vijolīte, Viola**
- 5 P Ģirts, Ģederts
- 6 S Gaidis, Didzis
- 7 Sv **Henriete, Henrijs, Jete**
- 8 P Ģumenes diena.
Staņislavs, Staņislava,
Stefānija
- 9 O Klāvs, Einārs, Ervīns
- 10 T Maija, Paija
- 11 C Milda, Karmena, Manfreds
- 12 P Valija, Ināra, Ina, Inārs
- 13 S Irēna, Irēna, Ira, Iraīda
- 14 Sv **Ģimenes diena.
Krišjānis, Elfa, Elvita,
Aivita**
- 15 P Sofija, Taiga, Arita, Airita
- 16 O Edvīns, Edijs
- 17 T Herberts, Umberts, Dailis
- 18 C Inese, Inesis, Ēriks
- 19 P Lita, Sibilla, Teika
- 20 S Venta, Salvis, Selva
- 21 Sv **Ernestīne, Ingmārs,
Akvelīna**
- 22 P Emīlija, (kalendāros
neierakstīto vārda diena)
- 23 O Leontīne Lonija, Līgija,
Leokādija
- 24 T Ilvija, Marlēna, Ziedone
- 25 C Anšlavs, Junora
- 26 P Eduards, Edvards, Varis
- 27 Sv **Vasarsvētki. Dzidra,
Dzidris, Gunita, Loreta**
- 28 S Vilis, Vilhelms
- 29 P Maksis, Raivis, Raivo
- 30 O Vitolds, Lolīta
- 31 T Alīda, Jūsma

UNITED LATVIAN ASSOCIATION OF CHICAGO

Čikāgas Ziņas

CHICAGO NEWS, a Latvian newspaper
P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824

FIRST CLASS MAIL

ČIKĀGAS LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU APVIENĪBA
JĀNIS VILCIŅŠ

PRIEKŠSĒDIS

6007 North Sheridan Road, #18J, Chicago, IL 60660
Tālr. mājās: 773-728-3947, mob: 773-633-3524

ČIKĀGAS LATVIEŠU RADIO RAIDĪJUMI notiek
pirmdienās no 7:00 - 8:00 vakarā.

Tos pārraida WSBC AM 1240 viļņos

Ziņojumus un sludinājumus pieņem: V. Galenieks • tālr./fakss: 847-823-3713,
e-pasts: <galenieks@att.net>
Silvija Kļaviņa-Barshney • Tālr.: 872-301-6638, e-pasts <skbdesign1@yahoo.com>
Armands Birkens • Tālr.: 773-282-6510

Ziedojumu čekus lūdzu rakstīt uz Latvian Broadcasting vārda un sūtīt
Ilmāram Riekstiņam 203 Regency Drive, #422, Bloomingdale, IL 60108-2149
Raidījumu ierakstu CD's/kasetes var pasūtīt no V. Galenieks. Cena – \$6:00

CHICAGO NEWS (ČIKĀGAS ZIŅAS), a Latvian Newspaper founded in 1975, is
published by the United Latvian Association of Chicago, a not-for-profit organization.

Publication address: P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824.

Printed by AUGSTUMS PRINTING SERVICE, INC., 1621 South 17th Street,
Lincoln, NE 68502-2698 • Phone 402-474-1591, Fax 402-474-2110

Editor-in-Chief: Ārija Bergmanis • Tel. 847-803-0546